

ljeno 30letno Jožefo Vrhovec, ki je ležala mrtva na postelji. Vežna vrata so bila nezaklenjena. Zadnjo nedeljo jo je nekdo pretepel radi pisma, katerega deklica po lastni izjavi ni pisala.

S tiskom sejmo besedo božjo! Kakor pridigujemo vsako nedeljo, tako naj tudi tisk prinaša vsako nedeljo besedo božjo v vaše "raje! Naročutje »Nedelje«! Napravite ji prostor v cerkvi s puščico, kjer jo položite, vsak jo lahko vzame, pa naj daruje za njo, kolikor more, vsaj 10 komadov je bo na tak način gotovo šlo! — Uprava »Nedelje«, Maribor.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pisano? Čeneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobice itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na predaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Denarnice za drobiž kupite najbolje v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Snežke »Tretorn« najboljša svetovna znamka. Dekliške Din 24.—, damske Din 30.—, Din 34.— in Din 38.—. Samo dokler traja zaloga: Stermeckl — Celje.

Revmatiki, kateri uporabljajo za pomirjenje bolečin Fellerjev Elsafluid, vam lahko povedo, kako so zadovoljni s tem domačim sredstvom in kozmetikom, ki se je obneslo skozi 36 let. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341 — Savska banovina.

Predivo in konopljo vam izdelam v vrvarsko blago. Sinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

Kaj se godi v Rusiji?

O Rusiji se mnogo piše. Seveda komunisti in njihovi prijatelji hvalijo njene uspehe v industriji. Mi ne tajimo boljševiških uspehov, trdimo pa, da je velik del teh uspehov le na papirju. In še marsikaj je v Rusiji, kar ni v redu. Zakaj se pa mnogi komunisti, ki so šli iz tujih dežel v Rusijo, vsi razočarani vračajo? V zadnjem času je iz Finske zbežalo več komunistov v Rusijo. Zdaj pa vsi obupani nadlegujejo s prošnjami svojega konzula, da bi se smeli vrniti nazaj na Finsko. Tudi komunisti iz drugih dežel so se vrnili razočarani domov.

Glavna stvar v Rusiji pa je zdaj glad. Govoril sem s človekom, ki je bežal pred par meseci iz Rusije. Prehodil je potem že del Nemčije, Avstrije in Jugoslavije; pravil je, da v nobeni teh dežel ni tako hudo kot je v Rusiji. Pri težkem delu prejme tam delavec dnevno 1 kg kruha, navadni delavec pol kg in žena delavca 30 dek. Posebno mora stradati kmečko ljudstvo. V listu »Vozroždenie« je pisal nekdo, ki je prišel iz Rusije pred 10 dnevi, da je videl v Moskvi in Petrogradu ljudi, ki so na ulicah umirali vsled glada. Ljudje žalostno izgledajo, so slabo oblečeni, večkrat naravnost v cunje zaviti. Posebnost v Rusiji je tudi to, da se milo more kupiti v trgovinah le s tujo valuto.

»Kavkazskij kazak« piše o znamenitem inženirju arhitektu, ki je delal kot stavbenik z veliko plačo na Uralu, pa je zbežal. Ta inženir pripoveduje, da je Rusija dežela vnebovpijoče nejednakosti. Za sovjetske strankarje so na razpolago krasni dvorci, ministrska stanovanja, dobra hrana, velike plače, letovišča itd. Delavci pa imajo umazane kasarne s posteljami v tri vrste, jedna nad drugo. Izdana je bila naredba, da se za delavske otroke sezida poslopje za otroški vrtec. Toda krajevni glavač-komunist se je izrazil: »Ni potreba otrokom vsega dovoljevati in se zavzemati za socializacijo. Ni materijala za stav-

bo in tudi delavcev ni.« A inženir, ki se sklicuje na take besede in odpove delo, je škodljivec. Ta inženir je zbežal, ker se je bal, da bi ga oblast v primernem času prijela kot škodljivca, ali pa bi še mogel biti ubit pri prvem nastopu delavcev, ki sovražijo inozemce.

Isti list piše, da je v avgustu t. l. prišla iz severnega Kavkaza 60letna gospa, nemške državljanica, ki je tam preživeala 13 let. Pravi, da so tam kazaki iztrebljeni in da ponosnega imena »kazak« ni več slišati. V Apšeronskem srezu se z veliko naglico dobiva nafta ter se pošilja dalje v Krasnodar (Jekaterinodar) in v inozemstvo, ker sovjetom gre za valuto. No, pa tudi ti privilegirani sovjetski delavci že stradajo. Ljudje hodijo okrog kakor sence z oteklimi nogami in od slabosti padajo na tla.

V Majkop smo se pripeljali ponoči in smo ostali do svita v čakalnici na kolodvoru. Zjutraj smo šli skupaj v mesto, ker, če bi po noči posameznik hodil, bi prišel v nevarnost, da bi bil izropan ali celo ubit. Človeško življenje je tu zelo poceni. V vagonu je tekla iz nekega kovčeka kri. Konduktor je pozval policaja, da bi kovček pregledal. V njem so našli — človeško glavo, ki je imela zlate zobe. Na vprašanje, kaj to pomeni, je lastnik kovčeka, mlad fantalin, čisto mirno odgovoril, da je gredoč po cesti na kolodvor odrezal glavo nekemu buržuju, a ni imel časa, zbiti iz ust zlatih zob.

Zgodil se je tudi tak slučaj, da je žena ubila svojega moža ter ga je v teku dveh tednov kuhala in pekla kot navadno govedino! Sploh slučajji ljudožrstva tam niso redki in ne razburjajo občinstva. Vsak pač misli samo na to, kako bi naj napolnil svoj lačni trebuh. Ozvenenje ljudstva vsled glada je razumljivo tem, ki so sami preživeli ali preživljajo vso grozo gladovne smrti, a vam tukaj je to težko razumljivo. Ko je gospa končala to pripovedovanje, se je zahvalila Bogu, da ji je pomagal zbežati iz pekla smrti in lakote, katero je zakrivil neznošni boljševiški režim.

Zenski dragoner.

Francozinja Terezija Figueur je služila v moški preobleki kot dragoner 15. francoskega konjiškega polka 21 let. Borila se je po proglasu francoske republike in posebno se je odlikovala v napoleonskih vojnah. Večkrat je bila hudo ranjena in parkrat ujeta. Ko je bila stara 44 let, se je poročila dne 2. julija 1818 v Parizu. Njen mož je postal Terezin prijatelj izza mladosti Klement Sutter, ki je bil seve tudi vojak in se je celo srečno vrnil z Napoleonevega ponesrečenega pohoda v Moskvo. Sutter se je povsod celo do žandarskega narednika v Franciji.

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Pri nekem košarju v dolini je pred oknom visela tičnica; v njej sta bila ujeta lišček in čížek. Imela sta piče in vode in košar je mislil, da jima bo še posebno dobro storil, če ju obesí na prosto v sončni svet. Ali ni slišal, kako sta s svojim čivkanjem in žgolenjem klicala na pomoč, prosila, naj ju izpuste, ali ni videl njune žalosti, njunega onemoglega napora, da bi udrila iz zapora? Kupil sem ptička za drag denar, kupil še tičnico, da bi košarju ne prišlo na um, da ujame drugih ptičkov.

Postavil sem tičnico v svoj vrt in odprl vratica. Preteklo je pač dve uri, da sta po svoji navadi skakala s svojih lesenih prečk na tla v tičnici in zopet nazaj in nista slutila, kakšna sreča se jima ponuja.

Nato je skočil čížek k odprtih vratom, bil s tremi skoki zunaj, pa se takoj boječe vrnil v hišico. Lišček, njegov bratec, ga je začudeno gledal, napravil nato tudi nekaj skokov iz tičnice, nato pa sta sedela ubožca čisto potrta na svoji grédici, tesno stisnjena drug k drugemu, kakor da bi bila globoko zatopljena v prestrašene misli nad tem, kar se je dogodilo. Končno pa sta le oba odskakljala iz tičnice, pa si nista upala nikamor, ampak sta sedla na streho svoje kletke. Pogumnejši je bil čížek, upal si je poleteti do bližnje mize v vrtu; lišček je poševno gledal za predrznežem. Ko se je zvečerilo, sta zopet oba sedela v tičnici. Prišla je Padovka, godrnjaje zaloputnila vratica in odnesla tičnico v hišo.

Tri dni sta ptička, rojena v ujetništvu, poskušala, da bi se privadila svobodi. Opoldne četrtega dne pa sta izginila.

»Sedaj sta osvobojena iz ujetništva,« sem rekel veselo.

»Seveda,« je pripomnila Padovka, »sedaj ju je najbrž požrla kakšna mačka.«

Tako pišejo očividci o Rusiji. Mora tam že hudo biti. Zato je verjetno, kar poročajo, da je celo komsomol (boljševiška mladina), prej glavna opora oblasti, prešel v opozicijo. Baje je dandanes zelo popularna oseba v Rusiji Hitler. O

njegovem programu veliko sanjajo. Misel imajo, najprej pobiti komuniste, uničiti socializacijo in potem izgnati vse inozemce. Bodočnost torej zna biti še zelo viharna. Bomo videli, koliko je na tem resnice. A. K.

DRUŠTVENE VESTI

Franjo Tanjšek, Št. Andraž p. Velenju.

Vzajemnost slov. kmečke mladine.

V vseh časih se je vršil boj za mladino. Pred desetletji jo je skušal pridobiti na svojo stran liberalizem, čigar val je takrat pljusnil med naš narod in čigar posledice občutimo še sedaj. Cilj liberalizma je bil: zanesti med naš narod potom mladine nov svetovni in življenski nazor, ki je nasproten kršč. nazoru, in ki bi popolnoma predrugačil sestav našega življenja. Toda gradnja liberalne stavbe je bila gradnja na pesku. Vstali so naši voditelji, ki so kmalu spoznali njegovo pogubonosno delo ter svarili ljudstvo pred njegovimi zmotami in zablodami. S pomočjo naše kmečke mladine so dosegli, da je bil val liberalizma odbit.

Znana je vztrajnost in delavnost naše kmečke mladine. Vztrajala je pred desetletji v borbi proti nemškemu navalu in liberalnim zablodam; za časa svetovne vojne, ko so naši najboljši mladenci morali pod orožje, je doma v delu za narodni blagor vztrajala zlasti ženska mladina ter pripravljala pot naše osvoboditve.

Kakor nekdanj, tako tudi še danes slovenska kmečka mladina vztraja na braniku svojih in narodnih pravic. Vneto se udejstvuje v društvenem življenju, ne meneč se za omalovaževanje in prezir onih, ki vidijo v njenem živahnem

delovanju in napredku zapostavljanje samega sebe. Vsi tisti pa, ki so se ločili od mladine in šli brezbrizno mimo naših osnovnih prosvetnih celic, so in bodo ostali brezpomembna ničla v narodnem življenju.

Po vojni so širom slovenske zemlje nastali razni prosvetni domovi, ki je pri njihovi gradnji največ sodelovala mladina. Dasi v trudu in znoju je vendar z veseljem vztrajala in donajala ves potreben material.

Čeprav je naša kmečka mladina ves dan vprežena v trdo in naporno kmečko delo, se vendar zvečer z veseljem udeležuje raznih predavanj, sestankov in vaj. Vneto se oklepa svojih organizacij, v kojih sama odločuje ter ima glavno besedo. Iz teh organizacij bodo izšli poznejši naši gospodarji in voditelji v javnem življenju, v njih se bodo usposobili za svoj nadaljnji življenski poklic.

Kakor nekdanj, tako se tudi sedaj pojavljajo nasprotniki mladinskega gibanja. Skrivno in na tihem delajo na to, da bi v naše vrste zanesli sovražstvo in prepir. Bodimo čuječi! Ne dajmo se komandirati od peščice onih, ki mislijo, da jim je dovoljeno delati vse, kar se jim zljubi. Kljub vsem zaprekam stopajmo složno in krepko po poti, ki vodi do cilja: doseči boljšo in srečnejšo bodočnost!

*

Sv. Miklavž pri Ormožu. V nedeljo dne 26. novembra obhajata pri nas dve društvi svoj jubilej in sicer cerkveni pevski zbor pod vodstvom pevovodja in organista g. Fr. Bohanca 20letnico, odkar je med nami ter povzdignil cerkveno petje do visoke stopnje. Ob tej priliki praznuje tudi 10letnico obstoja tukajšnje

godbeno društvo »Slavček« pod vodstvom kapelnika in ustanovitelja tov. Košnika. Obe društvi obhajata jubilej z naslednjim sporedom: Ob 10. uri sv. maša, pri kateri poje mešani pevski zbor s spremljanjem godbe. Popoldne po večernicah se vrši v društveni dvorani pevsko-godbeni koncert z naslednjim redom: 1. Moja kraljična, overtura. 2. Pevec, mešani zbor. 3. Modra Perla, koncertni valček. 4. Ljubezen in spomlad, moški zbor. 5. Tajnosti srca, overtura. 6. Venček slovenskih narodnih pesmi, mešani zbor. 7. Hera, overtura. 8. Sovražnik žensk, burka v 1 dejanju. Vse prijatelje godbe in lepe narodne pesmi iskreno vabimo k udeležbi!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Po večmesečnem odboru priredi domače Katoliško izobraževalno društvo v nedeljo dne 26. novembra, popoldne po večernicah, zanimivo zgodovinsko igro v 5 dejanjih »Črni križ pri Hrastovcu«. Igra je prirejena po istoimenski povesti, ki je že izhajala v »Slovenskem gospodarju«. Radi tega pa, domačini kakor tudi sosedje, ne zamudite ugodne prilike in si pridite pogledat te dogodke, podane v živi obliki na odru, o katerih ste že prej čitali v povesti. Na svidenje!

St. Janž na Vinski gor. Na Martinovo nedeljo dne 12. novembra, smo priredili prelepo igro »Revček Andrejček« z vsestransko lepim uspehom. Dvorana je bila natrpana do zadnjega kotička, igralci pa so pokazali, kaj da znajo. Izmed igralcev so najbolj odrezali: Andrejček, Hrastar in Janez, izmed igralk pa: Marička in Ana. Ker je vprizoritev zelo ugaljala in da se da tudi drugim priložnost, videti res nekaj lepega, se bo igra ponovila na Stefanovo, na kar že sedaj opozarjamo domačine kakor sosede.

Kačje svetišče.

Dostop v svetišče.

Radi neprestanih revolucionarnih nemirov na Kitajskem je zgubilo znatno na veljavi tudi versko življenje. Samo še zunaj mej ogromne Kitajske, po raznih otokih Južnega morja, v kolikor je tamošnje prebivalstvo budistično, in predvsem na polotoku Bengalen, se gib

Človeka torej, ki bi bolj motil razpoloženje, kakor Padovka, res ni! — — —

Stari Grčar mi ni šel iz misli. Kaj je le počel ves dan? Če bi mu saj dovolili, da bi na dvorišču cepil drva. Boltežar je menil, da tisti, ki so v preiskovalnem zaporu, ne smejo delati. Potem je za Grčarja desetkrat slabo.

Pregovoril sem Boltežarja, naj gre z menoj, da obiščeva Grčarja. Spočetka ni hotel, z ljudmi od sodnije ni hotel imeti nobenega opravka več. Nazadnje pa se je le peljal z menoj v mesto, in po oklevanjih sem in tja sva z nekaterimi formalnostmi dobila dovoljenje, da smeva govoriti z Grčarjem deset minut.

Stari mož je sedel v svoji celici za majhno mizo. Pogledal naju je nezaveden, kakor dva tujca.

»Grčar,« je rekel Boltežar, »obiskat sva vas prišla. Ali ste še zdravi?«

Grčar je strmel v naju in blebetal nerazumljive besede.

»Vprašam, če ste še zdravi?«

»Ne — ne — konec je — konec —,« je zasopihal.

»Kaj pa delate ves dan?«

»Prav nič — nič — takole sedim tu.«

»Ali vas večkrat zaslišujejo?«

»Večkrat — in — in vselej zelo — zelo dolgo — enkrat sem že izgubil zavest pri tem —«

»Taki razgovori niso dovoljeni,« naju je posvaril paznik, ki je nadzoroval najin obisk.

»Ali je pri zasliševanju prišlo kaj na dan?«

»Taka vprašanja niso dovoljena!«

»Gospod sodnik pravi, da sem bil jaz, ki je Bianco —«

Stari mož je zastokal.

»Grčar, ali ste vi —? Ali si nočete olajšati srca? Poglejte, od doma prihajava.«

Ne da bi odgovoril, je začel žalostno jokati.

»Če bi le smel od tod — v gozd —«

Lomil je svoje roke, ki so bile od težkega dela vse obrezane. Sedaj so bile bele in ovenele.

»Vun — vun — v gozd!«

Letalo napadeno od — kač.

Na poletu iz Salmoa v Wau na Novi Guineji v Tihem Oceanu je doživel pilot nekaj prav posebnega. Kmalu za tem, ko se je bil dvignil v zrak, je čutil, da se nekaj giblje prav tik njega. Ko se je ozrl, je zapazil glavo ogromne črne kače. Da bi se bil vrnil ter pristal, je bilo nemogoče, ker med skalovjem je bil pristanek izkjučen. Letalec je pograbil ključ za odvijanje vijakov in je lopnil z njim golazen po glavi. V tem trenutku so se pojavile iz raznih drugih smeri v aeroplanu 3 kače. Nadčloveško premagovanje je bilo potrebno, da je